

عنوان مقاله:

بررسی روند مشارکت شیعیان عراق در ساختار قدرت سیاسی این کشور از ۲۰۰۳ تاکنون و تاثیر آن بر نفوذ منطقه ای ایران

محل انتشار:

فصلنامه جغرافیا و برنامه ریزی منطقه ای، دوره 10، شماره 41 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 38

نویسندگان:

مهران شیرازی - دانشجوی دکتری جغرافیای سیاسی، واحد گرمسار، دانشگاه آزاد اسلامی، گرمسار، ایران

محمد اخباری - دانشیار جغرافیای سیاسی، واحد تهران مرکزی، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران.

مجید ولی شریعت پناهی - دانشیار جغرافیای روستایی، واحد گرمسار، دانشگاه آزاد اسلامی، گرمسار، ایران.

خلاصه مقاله:

پس از فروپاشی رژیم بعث عراق این کشور به دورانی گام نهاد که مهم ترین ویژگی آن به قدرت رسیدن بازیگران داخلی جدید در ساختار سیاسی است. با توجه به تغییرات پیش آمده در کشور عراق پس از سال ۲۰۰۳، شیعیان که در طول تاریخ عراق در موضع ضعف قرار داشتند توانستند نفوذ قابل توجهی در ساختار دولت عراق به وجود آورند. هدف اصلی از انجام این پژوهش عبارت است از بررسی روند مشارکت شیعیان عراق در ساختار قدرت سیاسی این کشور از ۲۰۰۳ تاکنون و تاثیر آن بر نفوذ منطقه ای ایران است. سوال اصلی رساله این است که مشارکت شیعیان عراق در ساختار قدرت سیاسی این کشور از ۲۰۰۳ تاکنون چگونه بوده و تاثیر آن بر نفوذ منطقه ای ایران تا چه اندازه حائز اهمیت است؟ این مقاله با روش توصیفی - تحلیلی و براساس منابع کتابخانه ای نگاشته شده است. نتایج مقاله نشان می دهد که ساختار قدرت سیاسی در عراق بعد از ۲۰۰۳ زمینه کنشگری شیعیان عراق را در کنار سایر گروه ها فراهم کرده است. شیعیان عراق از تاثیر گذارترین گروه های سیاسی در عرصه سیاسی عراق خواهند بود. پیوند فرهنگی و مذهبی شیعیان ایران و عراق می تواند ابزارهای نرم نفوذ منطقه ای ایران را تسهیل نماید.

کلمات کلیدی:

نفوذ منطقه ای، شیعیان عراق، ایران، مشارکت سیاسی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1393060>

